

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ

ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ - ΚΑΜΑΤΕΡΟΥ
ΙΟΥΝΙΟΣ 2011

Ηλεκτρονική έκδοση <http://ypo-theseis.blogspot.com/>

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ!

ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ ΤΟ ΠΛΙΑΤΣΙΚΟ

ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΕΨΟΥΜΕ την αγανάκτηση μας σε οργή, να κάνουμε το φόβο μας, φόβο τους. Να αντισταθούμε στη νέα επίθεση που δεχόμαστε και η οποία επιχειρείται μέσω εκβιασμών και ιδεολογικής τρομοκρατίας. Δημιουργώντας κλίμα «συναίνεσης» και «εθνικής συνεννόησης» θέλουν να περάσουν ανώδυνα γι' αυτούς, την κοινωνική καταστροφή. Όλος ο αστικός πολιτικός θίασος επί σκηνής!

Ο αέρας κι η γη αυτής της χώρας παραδίδεται στο κεφάλαιο έναντι πινακίου «φακής», ξεπουλιέται ο δημόσιος τομέας, κλείνουν οργανισμοί, ετοιμάζεται μισθολόγιο – φτωχολόγιο, ξεθεμελιώνεται ό,τι έχει απομείνει από το δημόσιο σύστημα υγείας και παιδείας, έρχεται καταίγδα απολύσεων, καταργούνται συλλογικές συμβάσεις, γενικεύεται η περιστασιακή εργασία, πετσοκόβονται κι άλλο οι συντάξεις και τα κοινωνικά επιδόματα, πτωχεύουν με λίγα λόγια το λαό.

Η αγανάκτηση και η οργή μας ξεχείλισαν. Πρέπει να γίνουν το φουσκωμένο ποτάμι που θα παρασύρει τους πλιατσικολόγους. Που θα ανατρέψει το σάπιο πολιτικό-επιχειρηματικό κατεστημένο που κυβερνάει τόσα χρόνια.

Να βγουν στο προσκήνιο οι «από κάτω», να δώσουν τη δική τους απάντηση.

Δεν χρωστάμε σε κανέναν, δεν πληρώνουμε κανέναν.

Στις πλατείες, στους δρόμους, με απεργίες, συλλαλητήρια, διαδηλώσεις, καταλήψεις, με κάθε είδους ανυπακοή, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι συνταξιούχοι, οι μετανάστες, τα κινήματα – δεν πληρώνω, γειτονιάς – φοιτητές, μαθητές, όλοι ενωμένοι να δώσουμε τη μάχη για την υπεράσπιση της ζωής μας.

Δεν έχουμε άλλη επιλογή.

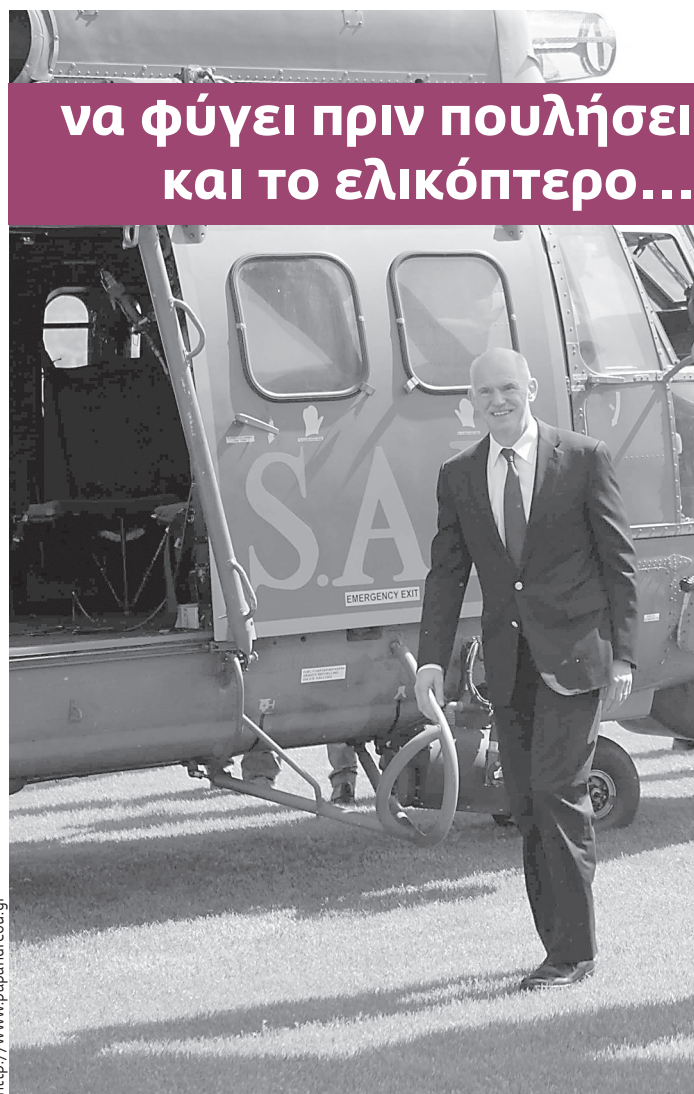
ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ!

και μέσω του Καλλικράτη στο πλιάτσικο...

θέλουν να πάρουν από τους γονείς των βρεφονηπιακών σταθμών 250.000 ευρώ ως «τροφεία»

Μετά την απόλυση δεκάδων εργαζομένων, τις αυξήσεις στα ανταποδοτικά τέλη και στο νεκροταφείο, η δημοτική αρχή του Σαραντή, επέβαλε αυξήσεις στα «τροφεία» των βρεφονηπιακών σταθμών κι ετοιμάζει νέες απορρίψεις αιτήσεων.

Εν τω μεταξύ ετοιμάζονται και οι αυξήσεις για τους χρήστες των πολιτιστικών και αθλητικών προγραμμάτων. Και έπεται συνέχεια...

**να φύγει πριν πουλήσει
και το ελικόπτερο...**

<http://www.papandreou.gr>

«ΑΡΝΟΥΜΑΣΤΕ να γίνουμε κορνίζα και κάδρο στον κ. Παπανδρέου» είπε πέρσι η Αλέκα Παπαρήγα και δεν παρέστη στη σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών. Στο ίδιο μήκος κύματος ακολούθησε και ο Αλέξης Τσίπρας. Φέτος, όμως... Τι άλλαξε φέτος; Γιατί δεν επανέλαβαν αυτή τη σωστή στάση τους, συμμετέχοντας στην φαρσοκωμωδία της «συναίνεσης» και της «εθνικής συνεννόησης» που έστησε ο ΓΑΠ υπό τον ΠτΔ;

Κ. Σολ.

καταγγελία για το Δ.ΙΕΚ Αγ. Αναργύρων • 301 Ε.Β. • κινδυνεύει με λουκέτο το ίδρυμα «Θεοτόκος» • οι γονείς οργανώνονται στους βρεφονηπιακούς • οι παρεμβάσεις στο Τρίτη συνεχίζονται • στις πλατείες • επιλογές από τα blogs • ένα μάθημα 2400 ετών • διοίκηση με «γυάλινα» πόδια • Βίλα «Μέρλα»: δυο χρόνια νοικιασμένη • θα μας φάνε τα ποντίκια! • του δημοτικού συμβουλίου • 21 Φεβρουαρίου 1909

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

σχετικά με την ελευθερία συνδικαλιστικής έκφρασης
στο χώρο του Δ.ΙΕΚ Αγίων Αναργύρων

Το Σωματείο Ελαστικά Απασχολούμενων Εκπαιδευτικών μας έστειλε καταγγελία που αφορά στο Δ.ΙΕΚ. Αγ. Αναργύρων και δημοσιεύουμε χαρακτηριστικά αποσπάσματα.

Στις 16/5 μέλη του Σωματείου Ελαστικά Απασχολούμενων Εκπαιδευτικών βρέθηκαν στο Δ.ΙΕΚ Αγίων Αναργύρων. [...] Ο διευθυντής του Δ.ΙΕΚ. κ. Αναγνωστόπουλος απομάκρυνε τα μέλη του σωματείου με βίαιο τρόπο απειλώντας με λεξιλόγιο και ύφος που δεν ταιριάζει σε έναν εκπαιδευτικό χώρο, πως θα καλέσει την αστυνομία και δηλώνοντας emphaticώς πως ο χώρος των Δ.ΙΕΚ δεν είναι ελεύθερος για συνδικαλιστική έκφραση!!! Το ίδιο συνέβη και σε παρέμβαση του σωματείου στις 11/4/2011.

Είμαστε εργαζόμενες/οι στα Δ.ΙΕΚ, απλήρωτοι/ες εδώ και 3 χρόνια και διεκδικούμε το αυτονόητο: να πληρωνόμαστε για τη δουλειά μας, να υπάρχει διαφάνεια στις διαδικασίες πρόσληψης και λειτουργίας των ΙΕΚ, να δημοσιοποιηθεί ο οικονομικός έλεγχος για το πού πηγαίνουν τα χρήματα που άδικα καταβάλλουν οι σπουδαστές και οι σπουδάστριες, να δημιουργήσουμε συνθήκες επαφής, συζήτησης και συνεργασίας ανάμεσα στους εκπαιδευτές και τις εκπαιδευτές για όλα τα ζητήματα που αφορούν τη δουλειά μας.

[...] Η συμπεριφορά όμως του κ. Αναγνωστόπουλου μας βάζει σε σκέψεις. Θεωρούμε ότι αυτή η συμπεριφορά δεν είναι καθόλου τυχαία: η προσπάθεια συλλογικής δράσης και διεκδίκησης των αυτονόητων δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών/ριών και σπουδαστών/ριών του Σωματείου Ελαστικά Απασχολούμενων Εκπαιδευτικών ενοχλεί.

301 ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ετοιμάζεται να «αξιοποιήσει» (βλέπε ξεπουλήσει) την ακίνητη περιουσία που ανήκει στο υπουργείο Εθνικής Άμυνας, στο όνομα της κάλυψης των δημοσιονομικών ελλειμμάτων.

Σύμφωνα με δηλώσεις που έκανε πασχαλιάτικα ο υπουργός Ε.Α. Βαγγ. Βενιζέλος, τα στρατόπεδα έχουν ταξινομηθεί σε τρεις κατηγορίες.

- Τα ενεργά, που είναι απαραίτητα για τις ένοπλες δυνάμεις

- Τα ακίνητα, που θα αξιοποιηθούν στο πλαίσιο της αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου και

- Αυτά που είναι μέσα στον αστικό ιστό και τα ζητούν οι Δήμοι για κοινωνικές, κοινωφελείς ή εμπορικές χρήσεις.

Τα τελευταία για να παραχωρηθούν, απαραίτητη προϋπόθεση είναι, οι Δήμοι να συμφωνούν μέρος των εκτάσεων αυτών να «αξιοποιείται» από επιχειρηματίες με την κατασκευή εμπορικών κτιρίων, πολυκατοικιών κ.λπ.

Το 301 όμως ανήκει στα ενεργά στρατόπεδα και δεν το κουνάει ρούπι, όπως είχε δηλώσει και ο προηγούμενος υπουργός Βαγγέλης της ΝΔ, Μείμαρακης.

Αλλά, κι αν ακόμα όμως υπήρχε πιθανότητα «αξιοποίησής» του, έχετε τη γνώμη ότι ο δήμος μας δεν θα συμφωνούσε στην εξυπηρέτηση των επιχειρηματιών;

Επίτευκαρία: τι έγιναν εκείνοι οι «αγώνες» για το 301; Φτάνει πια; όπως έλεγε και το πανό στο δημαρχείο...

Την περίφημη ανάπλαση του χώρου πάνω από τις υπογειοποιημένες γραμμές την ξέρετε. Το ότι τα σχέδια έχουν αλλάξει τριάντα φορές κι αυτό το ξέρετε. Το ότι κόπηκαν χιλιάδες αιωνόβια δέντρα για να δημιουργηθεί χώρος με παγκάκια και πικροδάφνες το μαντεύετε. Αυτό που μπορεί να μην ξέρετε είναι η φαεινή ιδέα κάποιων να δημιουργήσουν χώρο στάθμευσης εκατέρωθεν της Αγίων Αναργύρων (στις δύο δηλαδή ανηφορίτσες αριστερά και δεξιά της λεωφόρου). Ο λόγος; Για να διευκολύνονται οι έμποροι της περιοχής και οι πελάτες τους. Να τους θυμίσουμε πως υπάρχουν εκατοντάδες στρέμματα αναξιοποίητα στο δήμο μας που η διοίκηση Σαράντη δεν τολμά να διεκδικήσει; Να τους θυμίσουμε πως αυτός ο χώρος (υποτίθεται πως) είναι αυστηρά πεζόδρομος; Οψόμεθα.

Ενα ίδρυμα στη γειτονιά μας κινδυνεύει με λουκέτο

ΣΤΟ ΒΟΡΙΝΟ ΤΜΗΜΑ του Πάρκου, λειτουργεί εδώ και 47 χρόνια το Ίδρυμα «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ» με σημαντική προσφορά σε παιδιά και νέους που παρουσιάζουν Νοητική Υστέρηση, Διάχυτη Αναπτυξιακή Διαταραχή και συνοδά ψυχιατρικά προβλήματα, κινδυνεύει με λουκέτο από την «στάση πληρωμών» που του έχουν κηρύξει κυβέρνηση και ασφαλιστικά ταμεία.

Στο ίδρυμα απασχολούνται 102 εργαζόμενοι και εξυπηρετούν, αυτή τη στιγμή, 380 άτομα ηλικίας 3 έως 30 ετών. Οι πόροι του προέρχονται

τα παιδιά του Θεοτόκος να λένε τα κάλαντα στον Πρωθυπουργό αυτά τα Χριστούγεννα, η δε Πρόεδρος του Δ.Σ. του «Θεοτόκος», κυρία Δομίνη Σαρρή, την Τετάρτη, 2 Φεβρουαρίου 2011, στο Ευγενίδειο Ίδρυμα, να λαμβάνει το βραβείο "Μαζί για το Παιδί Έργο Ζωής" και μερικούς μήνες μετά το προσωπικό αυτό

από κρατική επιχορήγηση κατά 30% και το υπόλοιπο από τα νοσήλια των ταμείων των νέων που εκπαιδεύονται. Όμως, τόσο η μείωση της κρατικής επιχορήγησης, όσο και η μη καταβολή δεδουλευμένων νοσηλίων ετών, από ΟΠΑΔ και ΟΑΕΕ, έχει οδηγήσει οι εργαζόμενοι να είναι για μήνες απλήρωτοι.

Και οι εργαζόμενοι του ιδρύματος σε ανακοίνωσή τους αναρωτιούνται:

«Γιατί αυτές οι 380 οικογένειες οι οποίες έχουν πληρώσει τις εισφορές τους, δεν λαμβάνουν από τα ταμεία τους τη νόμιμη βοήθεια που τους αξίζει για το πρόβλημα του παιδιού τους;

Γιατί να βρεθούν 102 οικογένειες εργαζομένων στο δρόμο;

Μήπως το κράτος προτιμά να στηρίζει τα ιδιωτικά κερδοσκοπικά κέντρα και όχι ένα πραγματικά αποτελεσματικό οργανισμό, πιστοποιημένο από το Ε.ΚΕ.ΠΙΣ., ο οποίος μέσα σε 51 στρέμματα περιβάλλοντος και εγκαταστάσεων παρέχει τις ποιοτικότερες υπηρεσίες στην Ελλάδα και αποτελεί κόσμημα για τη χώρα;

Είναι θλιβερό και ειρωνικό συνάμα,

του ίδιου Κέντρου να είναι απλήρωτο, μέσα στην ανέχεια, και αυτά τα ίδια παιδιά να μένουν σύντομα δίχως υπηρεσίες ξεχασμένα, καθώς, αν δεν κάνετε κάτι, το Θεοτόκος θα κλείσει πολύ σύντομα! Εμείς θα πολεμήσουμε με κάθε τρόπο ώστε να μη συμβεί».

➤ Ο υπουργός υγείας Α. Λοβέρδος, σε συνάντηση που είχε με τους εργαζόμενους, την Πέμπτη 14 Απριλίου, πριν έρθει στο δήμο μας, τους είπε ότι νόμιζε ότι ζητούσαν τα επιδόματα – έκανε πως δεν ήξερε ότι ζητούν τους δεδουλευμένους μισθούς τους. (Είναι και καλοί ηθοποιοί, αυτοί οι πολιτικοί, μας σχολίασε εργαζόμενη στο ίδρυμα.)

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΩΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ

ΔΥΟ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ έχουν ήδη πραγματοποιήσει οι γονείς με παιδιά στους παιδικούς σταθμούς του Δήμου μας. Η πρώτη στις 4 Μαΐου και η δεύτερη στις 22 του ίδιου μήνα οργανωμένες από Πρωτοβουλία Γονέων.

Στις συγκεντρώσεις συζητήθηκαν τα διάφορα προβλήματα των Βρεφονηπιακών Σταθμών του Δήμου μας, αλλά και τα νέα που γεννιούνται εξαιτίας των περικοπών, της μείωσης των μισθών, της ανεργίας και της ακρίβειας.

Από όλους τους συγκεντρωμένους τονίστηκε ότι η προσπάθεια αυτή πρέπει να συνεχιστεί, να πλαισιωθεί με περισσότερους γονείς ενώ αποφάσισαν να δρομολογήσουν τις διαδικασίες για τη δημιουργία συλλόγου, για ουσιαστικότερη και μονιμότερη παρέμβαση. Θα πρέπει να γίνει οργάνωση και σε επίπεδο σταθμών, με τη δημιουργία επιτροπής σε κάθε σταθμό, ώστε ως εκπρόσωποι πλέον να επισκέπτονται

οποιαδήποτε ώρα τους σταθμούς για να παρακολουθούν τις συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας των χώρων όπου φιλοξενούνται τα παιδιά μας.

Τα αιτήματα τους, για τα οποία συνεχίζεται συλλογή υπογραφών από τους γονείς των σταθμών, είναι :

- Δωρεάν Βρεφονηπιακούς Σταθμούς.
- Άμεση κατάργηση των τροφείων.
- Ικανοποίηση όλων των αιτήσεων που θα υποβληθούν
- Άμεση πρόσληψη μόνιμου προσωπικού.

- Να λειτουργούν οι σταθμοί με τις προδιαγραφές που προβλέπονται.
- Άμεση επαναλειτουργία του 1^{ου} Παδικού Σταθμού. Ζητούν επίσης τη συμμετοχή εκπροσώπων των γονέων στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, συνάντηση με το δήμαρχο και σύγκλιση του δημοτικού συμβουλίου παρουσία τους.

Σταύρος Τερζάκης

...αλλά και οι παρεμβάσεις στο Τρίτση συνεχίζονται

ΑΝ ΚΑΘΗΣΟΥΜΕ στο λόφο του Προφήτη Ηλία στο Πάρκο Τρίτση και σηκώσουμε τα μάτια μας ψηλότερα από το γρασίδι που συνήθως κοιτάμε, θα αντικρύσουμε ένα εξαίσιο θέαμα. Μια απειλητική γκρίζα μάζα όγκων, να σταματάει ξαφνικά μπροστά στο ζωηρό πράσινο φράγμα των δέντρων του πάρκου μας.

Ο χώρος υπάρχει εδώ και δεκαετίες για τους κατοίκους και αποτελεί έναν ανεκτίμητο ανοικτό και δημόσιο χώρο υψηλού πρασίνου, από τους ελάχιστους που μας έχουν απομείνει στην πόλη, ο οποίος όμως δέχεται πιέσεις από παντού. Πάρκινγκ, επιχειρήσεις, καφετέριες, εκκλησίες, κτίσματα, περιφράξεις, εγκαταστάσεις δημοτικών υπηρεσιών...

Είμαστε ενάντια στη λογική που σχοινοβατεί μεταξύ της δημόσιας πόλης και του εμπορικού συμφέροντος. Για το πάρκο, όπως και γενικότερα για τη ζωή μας, έχουμε ευθύνη πρώτα εμείς οι κάτοικοι να το προστατέψουμε. Συμμετέχοντας στις δράσεις και παρεμβάσεις διεκδικούμε το χώρο ως έχει. Θεσμικά είναι δύσκολο, χρονοβόρο και ιδιαίτερα γραφειοκρατικό να θωρακιστεί αυτή η επιλογή, αλλά θα είναι μια-για-πάντα όταν αυτό επιτευχθεί. Η επιτροπή κινείται σε αυτή την κατεύθυνση με την υποστήριξη ειδικών αλλά κυρίως κατοίκων και τοπικών κινήσεων.

Όμως παράλληλα με αυτές τις ενέργειες, γίνονται και άλλες παρεμβάσεις στο χώρο. Την **Κυριακή 8 Μαΐου**, σε μία από τις δράσεις στο χώρο, εμείς οι «μεγάλοι» συζητήσαμε για τα προβλήματα του χώρου, ανταλλάξαμε απόψεις και ενημερωθήκαμε, ενώ τα παιδιά μας έδωσαν τις δικές τους ιδέες για το πώς είναι το πάρκο που ονειρεύονται, που χαιρόνται και που απολαμβάνουν. Ζωγράψαν παπαγάλους, ευκαλύπτους, λίμνες και γεφυράκια, ένα πάρκο όπως αυτά που υπάρχουν παντού στην Ευρώπη. Κι όταν κουράστηκαν, μας παρέσυραν κάτω από τις φιστικιές όπου «με το τίποτα» απολαύσαμε μια κυριακάτικη ολοήμερη εκδρομή.

Όσο οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και οι φορείς διαχείρισης σχετικών χώρων εκτιμούν ότι οι πράσινοι ελεύθεροι χώροι είναι «ευκαιρίες» για διάφορα είδη επενδύσεων, τόσο θα αντιπαρατάσουμε το προφανές: **ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΚΑ!** Για να παραμείνουν οι πράσινοι χώροι πράσινοι, και να μην «γκρίζαρον», **θα πρέπει να τους διεκδικήσουμε.** Και κάθε φορά που γκρινιάζουμε δείχνοντας και κριτικάροντας τα κακώς κείμενα και τα μαύρα μας τα χάλια, ας κοιτάξουμε το χέρι μας και θα δούμε το ένα δάκτυλο δείχνει εκείνους και τα τέσσερα εμάς.

Χρυσούλα Ρουσαάκη

Μέλος της Επιτροπής κατοίκων για τη σωτηρία του Πάρκου Τρίτση, www.parkosos.tk

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ που τροφεία ή ωράριο εργαζομένων αυξάνονται, οι παροχές των Παιδικών Σταθμών προς τα βρέφη και νήπια των δημοτών και πάλι υποβαθμίζονται, με τις όποιες συνέπειες τόσο σε εργαζόμενους και γονείς όσο και στα παιδιά.

Οι εξειδικευμένες δομές λειτουργίας καταργούνται και ισοπεδώνονται με αυθαιρεσίες που συντελούνται και στο επίπεδο της Διοίκησης των παιδικών σταθμών.

Τρανή απόδειξη η αλλαγή ειδικοτήτων στην απόφαση κατάργησης του ΝΠΔΔ και μεταφορά των εργαζομένων στο Δήμο. Στην απόφαση αυτή κάποια μέλη της Διευθύνσης-Διαχείρισης αποφάσισαν αυθαίρετα να μετατρέψουν την ειδικότητα του «προσωπικού καθαριότητας» σε ειδικότητα «βοηθητικών εργασιών» και ο νούν νοεϊτώ...

Στο εξής, δηλαδή, οι προηγούμενες εξειδικευμένες βοηθητικές παροχές άλλων ειδικοτήτων (π.χ. βοηθών μαγειρών, βοηθών βρεφοκόμων κ.ά.) θα παρέχονται από το προσωπικό καθαριότητας, τόσο στις κουζίνες των Παιδικών Σταθμών όσο και στις αίθουσες αφού φυσικά κοστίζουν και λιγότερο.

Ηθικό δίδαγμα...; Όταν οι κουζίνες και η εκπαίδευση των παιδιών συγχέονται και διαπλέκονται με τις τουαλέτες τους (χωρίς να θέλω φυσικά να θίξω το λειτουργικό ρόλο της καθαριότητας) το αναμενόμενο αποτέλεσμα τι άλλο μπορεί να είναι παρά «σκ...».

Και εσείς αξιότιμοι συνδημότες μου συνεχίστε να πληρώνετε για τις «εξειδικευμένες» παρεχόμενες υπηρεσίες...

Ανώνυμος

Πλατείες -

ΕΣ... ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ

Οψόμεθα ...

ΓΥΡΝΩΝΤΑΣ σπίτι από το Σύνταγμα προσπαθώ να μαζέψω λίγο τις σκέψεις μου και να γράψω κάποια πραγματάκια. Τι γίνεται τελικά αυτές τις μέρες στο Σύνταγμα; Πόλλα ακούγονται, πολλοί καλοθελητές τρέχουν να το αναλύσουν, να το αποθεώσουν ή να το αφορίσουν (πολλοί απ' αυτούς μην έχοντας καν μπει στον κόπο να περάσουν έστω μια βόλτα από την πλατεία). Κάποιες παρατηρήσεις ως συμμετέχων από την πρώτη μέρα κι όχι ως αναλυτής - κοινωνιολόγος:

Ό,τι δεν ακολουθεί τον πολιτικό καθωσπρεπισμό δεν είναι απαραίτητα απολιτικό. Τα συνθήματα «εε οο πάρτε τα μνημόνια και φύγετε από δω» και «Γιωργάκη μαλάκα δεν ήρθαμε για πλάκα» είναι για μένα αρκούντως πολιτικά (και είναι το κοινό πλαίσιο όλων).

Δεν είναι ένα πράγμα που θα ξεφουσκώσει (τουλάχιστον όχι εύκολα) κι αυτό φαίνεται από τη συνεχιζόμενη μαζικότητα της συγκέντρωσης κάθε μέρα και από τις διαθέσεις στα πηγαδάκια. Φαίνεται και από το γεγονός ότι αυτή η καθημερινή πια συγκέντρωση έχει αρχίσει να απο-

Στρατιωτάκια ακούντα κι αμίλητα;

ΟΧΙ ΠΙΑ!

ΚΙ ΟΜΩΣ την εποχή της απόλυτης κρίσης όχι τόσο σε οικονομικά μεγέθη αλλά σε αξίες και ιδέες, κάτι καινούργιο φαίνεται πως ξεπροβάλλει και αναδεικνύεται. Ένα κίνημα που δεν πρέπει να εξετάζεται μεμονωμένα, αλλά, περισσότερο ως μια πρωτοβουλία που έχει πάρει πανευρωπαϊκές διαστάσεις και φαίνεται να αποτελεί την μοναδική αχτίδα σωτηρίας στις καταδικαστικές για τους λαούς της Ευρώπης νεοκλασικές πολιτικές που προωθεί η Ε.Ε. και το Δ.Ν.Τ. Χιλιάδες άνθρωποι με αυθορμητισμό βγήκαν στους δρόμους ή καλύτερα στις πλατείες χωρίς κομματικές ταμπέλες και πέρα

από συντεχνιακά συμφέροντα με μοναδικό σκοπό να διαμαρτυρηθούν για τα σκληρά μέτρα λιτότητας και για το σάπιο πολιτικό, κομματικό σύστημα. Ν' απαιτήσουν ένα καλύτερο και πιο δίκαιο αύριο γι' αυτούς και τα παιδιά τους.

Άνθρωποι κάθε ηλικίας, οποιασδήποτε οικονομικής κατάστασης με μόνο όπλο τη φωνή τους και τον αυθορμητισμό τους έδωσαν δυναμικό παρόν. Άνθρωποι, που παρέμεναν για πολύ καιρό αδρανείς στο καναπέ τους, κινητοποιήθηκαν αφήνοντας το στίγμα τους. Αυτή

ήταν η μεγαλύτερη νίκη τόσο για τη χώρα μας όσο και για όλη την Ευρώπη. Οι λαοί έχουν δύναμη και αυτό φαίνεται πως σιγά - σιγά το αντιλαμβανόμαστε όλοι. Η κρίση φαίνεται πως μπορεί να έχει και ευεργετικές συνέπειες. Άλλωστε, όταν φθάνουμε στο μηδέν στο χέρι μας είναι να φτιάξουμε κάτι καινούριο. Οψόμεθα... εκεί στις πλατείες.

Διονύσης

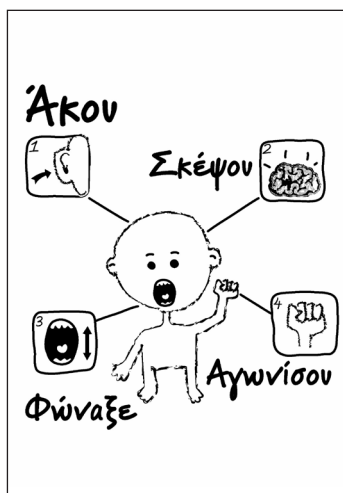
κτάει δικές της δομές (από την καθημερινή συνέλευση μέχρι τις προσπάθειες για συνελεύσεις και συγκεντρώσεις σε γειτονίες).

Πιστεύω ότι αυτές οι συγκεντρώσεις μπορεί να έχουν αδυναμίες (πολιτικές, οργανωτικές) και γι' αυτό δέχονται κριτική.

Εφεραν όμως κάτι που μας έλειπε τόσο καιρό: την ελπίδα ότι μπορούμε να νικήσουμε και το χαμόγελο μετά από καιρό.

Γι' αυτό ας πάρουμε όλοι τις γκρίνιες μας, τις διαφωνίες μας και τις ενστάσεις μας κι ας κατέβουμε Σύνταγμα.

Λευτέρης Γεωργέλλης

Το σκίτσο είναι από το: <http://antistachef.wordpress.com/>

His master (?) voice

Σε επικίνδυνη ατραπό φαίνεται να βαδίζει ο δήμαρχος και τοπικός διεκπεραιωτής των αποφάσεων κυβέρνησης-τρίοικας Ν. Σαράντης. [...] Τούτη τη φορά ξεπέρασε τα εσκαμμένα. Ακολουθώντας τη γραμμή που έχει δώσει το κεντρικό ΠΑΣΟΚ στα στελέχη του (και οπαδούς) [...]: είμαστε ανίκανοι να εξηγήσουμε πειστικά την πλήρη κατάλυση του οικονομικο-κοινωνικού ιστού για την οποία δουλεύουμε με προσήλωση, δεν θέλουμε να παραδεχτούμε πως υποδουλώσαμε την Ελλάδα και την παραδώσαμε βορά στους ληστές, άρα στοχοποιούμε επιλεκτικά, προετοιμάζοντας το έδαφος για την απόλυτη καταστολή. Το μόνο εργαλείο που θα μπορέσει να μας σώσει.

[...] Θέλω να θυμίσω μία φράση, η οποία ελέγχθη στα 1988 σε ραδιοφωνική συνέντευξη του Michel Rocard. Ερωτηθείς αν συμφωνεί με τη βία (με αφορμή τα αιματηρά επεισόδια που είχαν ξεσπάσει στη Νέα Καληδονία μεταξύ αστυνομίας και αυτονομιστών) ο μετέπειτα πρωθυπουργός της Γαλλίας απαντά: "Οποιος συγγεί την τυφλή βία με τη νόμιμη αντίδραση ενάντια στην κρατική βία θα πρέπει, κατά τη γνώμη μου να μπαίνει στη λίστα υποψηφίων για το βραβείο Γκαίμπελ". Για τους φίλους πασόκους αναφέρω πως ο Michel Rocard είναι μέλος του Γαλλικού Σοσιαλιστικού Κόμματος.

<http://kro-potkin.blogspot.com/>

Πάμε Πλατεία;

«...Χιλιάδες ο κόσμος. (Κόσμος: εξ ου κόσμημα, κοσμώ κ.λπ). Πολλές δεκάδες χιλιάδες. Με παλμό. Με ζωντάνια. Νέοι. Πολλοί νέοι. Κι από κοντά η ωριμότητα. Ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον μίγμα ανθρώπων. Η σοφία με το ανεπεξέργαστο. Η σύνεση με την τόλμη. Το κινέζικο μπλουτζιν με το φιρμάτο ιταλικό. Ένα γοητευτικό ψηφιδωτό σε μια Βυζαντινή Βασιλική. Εργαζόμενοι, άνεργοι, φοιτητές, οικοδόμοι, εργάτες, υπάλληλοι, νοικοκυρές, συνταξιούχοι, πισσιρικάδες με τα skates, παππούδες, μικρομαγαζάτορες, όλοι ακάλεστοι και παρόντες «στην άκρη της γωνιάς». Με τα «βρώμικα» στο κέντρο της πλατείας και την «τσίκνα» να καλεί τ' «αδέσποτα» από το πουθενά...».

«...Μπορεί στην αρχή «να κατέβηκαν» μερικοί στις πλατείες μόνο από συναίσθημα ή μόνο από οργή ή μόνο για χαβαλέ ή από μιμητισμό ή ακόμα - ακόμα και από μόδα. Όμως, γρήγορα κατάλαβαν πως έκαναν ή «τους βγήκε» κάτι το πολύ σοβαρό. Ο «φραπές» κι ο καναπές» ξέρουν πως «τέλειωσε». Σύντομα θάρθει η στιγμή να πάρουν θέση για το μεγάλο «μεγάλο ναι ή το μεγάλο όχι». Και προετοιμάζονται. Η επιστροφή στο δοκιμασμένο παλιό και σάπιο είναι δύσκολη αν όχι αδύνατη πια. Κι αυτό είναι που τρέμει το κατεστημένο από «τους αυθόρμητους...».

από άρθρο του Δημήτρη Φεργάδη στο <http://paratiritisagionanargyron.blogspot.com>

... ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ... ΣΤΙΣ

Ο ΟΡΟΣ Αγανακτισμός, όπως αποδόθηκε στην ελληνική γλώσσα ο διεθνής όρος "(H)aganactivisme" είναι ένας σύγχρονος σχετικά όρος της κοινωνικής – πολιτικής φιλοσοφίας.

Ο Αγανακτισμός ως έννοια ανήκει γενικά στη σουρεαλιστική σκέψη και στον οργισμένο εθελοντισμό. Με τον όρο αυτό δηλώνεται χαρακτηριστικά όχι τόσο η θεωρητική αντίληψη του ανθρώπου περί του κόσμου γύρω του, όσο η θέλησή του να τον διαμορφώσει ανάλογα με τις επιθυμίες της τηλεόρασης και του κάθε φασίστα/πατριώτη, με την ανάλογη χαζοβιόλικη/απολιτίκ δράση του.

Η σουρεαλιστική αυτή αντίληψη είναι γεγονός ότι παρέχει μία κάποια αλήθεια και αυτός είναι ο λόγος που συνοδεύεται σχεδόν πάντα με μια εσωτερική οργισμένη παρόρμηση εθελοντισμού για εφαρμογή με ανάλογες ειρηνικές πράξεις (δράσεις). Τις περισσότερες όμως φορές συμβαίνει να δίνεται μια

υπερβολική έμφαση στις αντίστοιχες δράσεις με συνέπεια έτσι να μειώνεται η θεωρητική θεμελίωση της κάθε επ' αυτού εκδηλούμενης δράσης.

Οι μεγαλύτερες σήμερα εκδηλώσεις (δραστηριότητες) αγανακτισμού αφορούν τα δικαιώματα του Έλληνα απεργοσπάστη, την προστασία καθεκυστίας Τάξης, του διανοητικού εμπόργκο κ.λπ. που παρουσιάζονται με διάφορες μορφές δράσης, όπως υπαίθριες συναθροίσεις, αναφήνηση του Εθνικού Ύμνου, κινητοποιήσεις καθαρισμού της Ερμού από τσίχλες, κ.λπ. Όπως όμως αναφέρθηκε παραπάνω η υπερβολική έμφαση σε τέτοιου είδους δραστηριότητες όταν εμφανίζεται δημιουργεί πολλές φορές αντίθετες παραμέτρους με συνέπεια να συνοδεύονται τότε με επιθετικές συγκρούσεις τρολλετάρων στις δυνάμεις των αγανακτισμένων με απώτερο σκοπό την αποκατάσταση της πνευματικής ισορροπίας των δεύτερων.

Οι οπαδοί του αγανακτισμού χαρακτηρίζονται aganaktistas. Σημαντικοί αγανακτιστές ήταν ο Τριαντάφυλλος (νεαρός κατά φαντασίαν τραγουδιστής), ο Στέφανος Χίος (κατά φαντασίαν δημοσιογράφος), και πλείστοι σύντροφοι της συριζικής αριστεράς (κατά φαντασίαν κομμουνιστές).

Αγανακτισμένος

«Δεν έχουμε ξαναδεί κάτι τέτοιο στη γειτονιά»

ΑΠΟ ΤΙΣ 15 Μαΐου οι κεντρικές πλατείες πολλών πόλεων της Ισπανίας είναι κατειλημμένες από χιλιάδες κόσμο εξοργισμένου με τα μέτρα της ισπανικής κυβέρνησης.

Εμβληματική πλατεία αυτού του κινήματος είναι η πλατεία Σολ στη Μαδρίτη, όπου η κατάσταση μοιάζει υπερβολικά με όσα ζούμε τις τελευταίες μέρες στην πλατεία Συντάγματος.

Οι Ισπανοί κάνουν ήδη ένα βήμα παρακάτω: οι γενικές συνελεύσεις στην πλατεία Σολ δίνουν σήμερα τη σκυτάλη στις συνοικιακές συνελεύσεις που οργανώνονται σε όλη τη Μαδρίτη αλλά και σε άλλες ισπανικές μεγαλουπόλεις. Το κίνημα «Πραγματική Δημοκρατία τώρα» ανοίγεται με τη συμμετοχή και τη θέληση πολιτών που μετέχουν στις συνελεύσεις κοντά στο σπίτι τους, στη συνοικία τους.

Τις τελευταίες μέρες, παρόμοιες απόπειρες έγιναν ήδη στο Ζωγράφου και το Περιστέρη. Λέτε...;

Μυρτώ Μπολώτα

Φωτο από συνοικιακή συνέλευση σε γειτονιά της Μαδρίτης

Ένα μάθημα 2400 ΕΤΩΝ

*Γράφει ο Δημήτρης Τσιμπουράκης**

ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ γίνονται πολλές συζητήσεις για τις λεγόμενες Ιμπεριαλιστική βία, Κρατική βία και τρομοκρατική βία.

Με αφορμή αυτές θυμηθήκαμε μία σχετική ιστορία, ηλικίας 2400 ετών.

Βρισκόμαστε στο 416 π.Χ., με τον Πελοποννησιακό πόλεμο καλά να κρατεί.

Τότε λοιπόν η δημοκρατική Αθήνα απαίτησε από την ουδέτερη Μήλο να μπει στην Αθηναϊκή συμμαχία, γιατί γνώριζε ότι οι κυρίαρχοι Ολιγαρχικοί του νησιού, παρά την ουδετερότητά τους, έτρεφαν συμπάθεια προς τη Σπάρτη.

Έτσι ο Αθηναϊκός στόλος πολιορκήσε και απέκλεισε το νησί, το οποίο αμύνθηκε επί ένα χρόνο.

Οι Μήλιοι κατά τη διάρκεια του αποκλεισμού εύλογα ερώτησαν:

«Είμαστε ουδέτεροι. Τι κακό σας κάναμε; Που σας αδικήσαμε;»

Οι Αθηναίοι, εκφράζοντας την ηθική της εποχής, απάντησαν ωμά:

• Το δίκαιο ισχύει μεταξύ ίσων

• Μεταξύ ανίσων οι ισχυροί κάνουν ότι θέλουν και οι αδύνατοι υποτάσσονται (Θουκυδ. V, 89)

• Ως μεγάλη δύναμη δικαιούμαστε να κυριαρχήσουμε.

Αυτό είναι και θα είναι θεία και ανθρώπινη παράδοση και την εφαρμόζουν όλοι (Θουκυδ. V, 105)

Έτσι οι Μήλιοι συνθηκολόγησαν και υποτάχθηκαν στους Αθηναίους.

Εδώ οι Αθηναίοι θύμισαν στον Μήλιους, σε εποχή που δεν υπήρχε το λεγόμενο «διεθνές δίκαιο» την προαιώνια αρχή, κατά την οποία:

**«Αν θέλεις ισότητα και δικαιοσύνη
φρόντισε να αποκτήσεις δύναμη,
ώστε να απαιτήσεις σεβασμό και διαλόγους»**

Το αρχαίο αυτό γεγονός το αναφέραμε για να προβληματιστούμε στο τι είναι βία; Αν υπάρχει θεμιτή βία; (κρατική ή ατομική) και στο αν πράγματι είναι παράδοση των πολιτισμών η άσκηση προληπτικής ή όχι βίας, του ισχυρού και του αδυνάτου.

Στα ερωτήματα αυτά η ιστορία απαντά, με άπειρα παραδείγματα, ότι πράγματι το δίκαιο του ισχυρού είναι κυρίαρχο, και έτσι επαληθεύει την προφητεία των Αθηναίων.

Όμως και το πλήθος των επαναστάσεων στην παγκόσμια ιστορία βεβαιώνει ότι η απαντητική βία πάντα θα υπάρχει, ως αντίδραση στην πρωταρχική βία, επαληθεύοντας συνεχώς τη ρήση ότι:

«Η βία γεννά πάντα βία»

Το ίδιο έμμεσα ισχυρίζεται και ο Ευριπίδης τονίζοντας ότι: «Η Δικαιοσύνη και η Ηθική είναι έννοιες σχετικές» (και όχι δώρα των θεών). Σχετικές με τις συνθήκες και τη δύναμη εκείνου που τις επιβάλλει.

* Ο Δημήτρης Τσιμπουράκης είναι Αρχιτέκτων – Μαθηματικός, καθηγητής στο 2^ο ΕΠΑΛ Αγίων Αναργύρων

διοίκηση με «γυάλινα» πόδια

έσπευσε ο δήμος να εκδώσει πολεοδομική άδεια δύο μόλις ημέρες πριν την αποπεράτωση του έργου!! Μια άδεια δε που, όποιος την μελετήσει προσεκτικά, καταλαβαίνει πολλά.

Και το «Γυάλινο» μπήκε στη ζωή μας ως άλλο μνημείο της Σαράντειας άποψης για το δήμο μας. Πάρτυ με

μοντέλες, αντιαισθητικές βραδιές όπου το κιτς συναγωνίζεται την υποκουλτούρα και κάθε λογής υπο-πολιτισμικές εκδηλώσεις. Από την άλλη, με την πλήρη κάλυψη της διοίκησης, οι ιδιοκτήτες του (γνωστοί και άγνωστοι) δεν διστάζουν, σε κάθε ευκαιρία, να καταλαμβάνουν το μεγαλύτερο χώρο της κεντρικής πλατείας απλώνοντας τα τραπέζια τους όπου αυτού κρίνουν σκόπιμο (ακόμα και μέσα στα παρτέρια). Στο δε πίσω μέρος του κτιρίου, παντελώς αυθαίρετα, τσιμεντώνσαν τα παρτέρια και προχώρησαν σε πλακόστρωση. Από την άλλη, και κατά παράβαση της υποχρέωσής τους για ελεύθερες διόδους, οι ιδιοκτήτες έκλεισαν κάθε διάδρομο επικοινωνίας των δύο πλευρών της πλατείας, αφού οι (υποτιθέμενοι) διάδρομοι που άφησαν καταλαμβάνονται από

τα τραπεζοκαθίσματα.

Η λειτουργία του «Γυάλινου» διέπεται από τη σύμβαση που υπέγραψε (για λογαριασμό του δήμου) η ΓΑΙΑΑ.Ε. με τους ιδιώτες. Όποιος την διαβάσει προσεκτικά θα δει πως ο δήμος, στην προσπάθειά του να ρίξει στάχτη στα μάτια για το ξεπούλημα, συμπεριέλαβε αρκετές αυστηρές ρήτρες. Το ζήτημα (αλλά και οι απορίες) είναι το κατά πόσον οι ιδιώτες τηρούν τα συμφωνημένα. Για παράδειγμα, λειτουργεί το «Γυάλινο» σύμφωνα με τις προδιαγραφές της σύμβασης; Οι υπάλληλοί του είναι νόμιμα ασφαλισμένοι; Τηρεί τους τιμοκαταλόγους; Συμμορφώνεται με τις διατάξεις περί ωραρίων και κοινής ησυχίας;

Και, τέλος, αν η πιο πάνω σύμβαση δεν τηρείται, τι ακριβώς έχει κάνει ο δήμος για να διασφαλίσει τα συμφέροντα των δημοτών; Για να μην είμαστε όμως εντελώς άδικοι, πρόσφατα, η Επιτροπή Ποιότητας Ζωής (!!) του δήμου (με πλειοψηφία, αφού μειοψήφησαν οι αριστερές παρατάξεις) προχώρησε σε μια γενναία απόφαση : απέκρουσε με σθένος τις δώδεκα (12) μηνύσεις της αστυνομίας οι οποίες προήλθαν από «κακόβουλες καταγγελίες των ανταγωνιστών» του συνεταίρου ιδιώτη και δεν έλαβε κανένα μέτρο εναντίον του για παραβίαση των διατάξεων περί «χρήσης μουσικής». Για τέτοια είμαστε τώρα;

Γιώργος Αθανασάκης

ΕΝΑ ΑΠΟΤΑΠΙΟ χαρακτηριστικά παραδείγματα αδιαφάνειας στην άσκηση της διοίκησης του δήμου μας είναι και η περίπτωση του αναψυκτηρίου της κεντρικής πλατείας.

Αφού, επί δύο συνεχόμενα χρόνια, η διοίκηση Σαράντη απαξίωσε και εσκεμμένα παρουσίασε σα ζημιογόνα επιχείριση το «Βούκινο», το ξεπούλησε (στην κυριολεξία) στους ιδιώτες μετατρέποντας την κεντρική πλατεία του δήμου σε νέο «Μπουρνάζι».

Η όλη διαδικασία κατασκευής του «Γυάλινου» αλλά και η μέχρι σήμερα ύποπτη ανοχή της δημοτικής διοίκησης στις παρατυπίες του γεννούν στους δημότες εύλογες απορίες.

Σε ό,τι αφορά στα διαδικαστικά, από την πρώτη στιγμή (κατεδάφισης του πρώην «Βούκινου») μέχρι την εγκατάσταση του αντιαισθητικού «Γυάλινου», η διοίκηση και οι ιδιώτες συνεταίροι της καταπάτησαν κάθε νόμιμη οδό, στην προσπάθειά τους να τελειώσουν γρήγορα τη «μπίζνα». Κατεδαφίσεις χωρίς την παραμικρή απαιτούμενη σχετική άδεια, χωρίς απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, έναρξη κανονικής οικοδόμησης κτιρίου με προσχηματικές άδειες «εργασιών μικρής κλίμακας», περιφράξη του χώρου με τεράστιες λαμαρίνες (για να κρατούν μακριά τους περιέργους). Την ίδια στιγμή, κι ενώ η ΓΑΙΑΑ.Ε. αλλά και η Τεχνική Υπηρεσία του δήμου (με βάση τη σύμβαση που υπογράφηκε) ήταν οι επιβλέποντες του όλου εγχειρήματος, όλοι οι μηχανικοί του δήμου δήλωναν άγνοια για τις συνεχείς παρατυπίες, μιας και κανείς δεν είχε μπει στον κόπο ούτε καν να επισκεφτεί το εργοτάξιο. Χαρακτηριστικό δε της πλήρους γνώσης για το παράτυπο του πράγματος είναι το γεγονός, ότι μόνον ύστερα από δυναμικές παρεμβάσεις των τότε δημοτικών παρατάξεων της αριστεράς (ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ και ΑΠΟΔΡΑΣΗ)

είναι απίστευτοι, ταλαιπωρούν τον κόσμο με την πρόσβαση στον προαστιακό

ΚΙ ΕΝΩ, Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ του προαστιακού στο δήμο μας κοντεύει να κλείσει χρόνο (έχει ξεκινήσει από τις 8 Αυγούστου του 2010) με δρομολόγια ανά μία ώρα, προς Κιάτο ή Πειραιά, η πρόσβαση του (είσοδος – έξοδος) γίνεται μόνο από την οδό Δημοκρατίας και όχι κι από την Κωνσταντινουπόλεως. Δηλαδή, όσοι θέλουν να χρησιμοποιήσουν το σταθμό και είναι από την πλευρά του Κοκκινόπουλου, είναι αναγκασμένοι να διανύσουν μια μεγάλη απόσταση – να πάνε γύρω, γύρω - για να εισέλθουν από την οδό Δημοκρατίας. Το ανάλογο φυσικά και για την έξοδο. Παρότι το θέμα έχει τεθεί επανειλημμένα στους αρμοδίους της δημοτικής αρχής, μια λύση, που εκτός του ότι είναι πάρα πολύ απλή και σύντομη, είναι και με μηδενικό σχεδόν κόστος, παραπέμπεται στις ...καλένδες.

Εύλογα αναρωτιόμαστε: εκτός από το ότι είναι τόσο αδιάφοροι, είναι και τόσο ανίκανοι; Γιατί πρέπει να ταλαιπωρούνται όσοι θέλουν να χρησιμοποιήσουν τον προαστιακό; Είναι ένα καθημερινό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν τόσο οι κάτοικοι του Κοκκινόπουλου, αλλά και οι υπόλοιποι περίοικοι και που λύνεται σε μια μέρα.

Αντιδήμαρχος, μας είπε προ καιρού ότι, είναι ...θέμα του ΟΣΕ και της αναδόχου εταιρείας του έργου και θα ρυθμιστεί με την ολοκλήρωση του έργου. Την προσωρινή λύση που τους προτείναμε, τη μετέφεραν λέει στην εταιρεία αλλά αρνήθηκε λόγω εκτέλεσης έργων. Εκτός του ότι η απάντηση απευθύνεται σε αφελείς, εκτός του ότι είναι αδιάφοροι για τον κόσμο, μήπως είναι και ανίκανοι;

**Η εφημερίδα «δημοτικές υποθέσεις» εκδίδεται από πρωτοβουλία πολιτών και διανέμεται δωρεάν.
Επικοινωνείτε στο:
ypotheseis@gmail.com
Ηλεκτρονική έκδοση:
<http://ypo-theseis.blogspot.com/>**

Βίλα «Μέρλα»: δυο χρόνια νοικιασμένη αντί Μουσείο την κατάντησαν ερείπιο...

Ο ΔΗΜΟΣ, από το Μάιο του 2009, διατυμπάνιζε με πανηγυρικό τρόπο ότι νοίκιασε τη βίλα Μέρλα από ευαγές ίδρυμα, ώστε να αξιοποιηθεί ο χώρος για τη φιλοξενία δραστηριοτήτων του. Το ενοίκιο ανέρχεται στα 1.000€ το μήνα.

Επειδή χρειάζονταν επισκευές, ο δήμος, ένα χρόνο αργότερα σημειώστε, προχώρησε σε ανοιχτή μειοδοτική δημοπρασία, προϋπολογισμού 140.000€. Ας πούμε ότι, τα λεφτά δεν είναι πολλά! Τι εργασίες έχουν γίνει μέχρι σήμερα; Τι λεφτά έχει πάρει ο εργολάβος; Γιατί δεν προχωρά η επισκευή της;

Βέβαια από τον Μάιο του 2009, δυο χρόνια δηλαδή, έχουμε πληρώσει 23.000€ για ενοίκια. Δεν γράφουμε 24.000€ γιατί μάθαμε από αντιδήμαρχο ότι φέτος το Ασυλο Ανιατών, μείωσε το ενοίκιο κατά 200€. Μήπως να το ανακηρύξουμε κι αυτό ευεργέτη;

Μουσείο; Ποιο μουσείο;

Στην αρχή ειπώθηκε ότι θα στεγάσει την κοινωνική υπηρεσία, ίσως γινόταν βιβλιοθήκη, αλλά πρόσφατα αποφασίστηκε να γίνει μουσείο. Όπως μας πληροφόρησε σχετικό δελτίο τύπου του δήμου, στις 8/10/2010, (προσέξτε την ημερομηνία) «...ο Δήμος Αγίων Αναργύρων αποφάσισε τη δημιουργία του πρώτου μουσείου στην

Τη βίλα, ένα διώροφο κτήριο με υπόγειο, συνολικής επιφάνειας 233 τ.μ., την έφτιαξε και κατοικούσε από το 1941 ο τότε κατοχικός κοινοτάρχης Ιωάννης Μέρλας. Από τον θάνατό του (1949) στη βίλα ζούσε η γυναίκα του Ευαγγελία, η οποία όταν πέθανε (δεκαετία 1970) με διαθήκη της, την δώρισε στο Ασυλο Ανιατών. Δεν πρόλαβε η κυρία Ευαγγελία, να δει τιμές που επιφύλαξαν στον Μέρλα οι πρόσφατες πασοκικές δημοτικές αρχές, Ταμπακίδη και Σαραντή. Ο ένας άγαλμα στην κεντρική πλατεία, ο άλλος προπαγάνδα υπέρ του διορισμένου κοινοτάρχη από τους Ναζί.

Έως και γιος δημοτικού συμβούλου της πλειοψηφίας, είχε γράψει για τα 140.000€ «...πιστεύω ότι θα μπορούσαμε να μαζευτούμε κάποιοι εθελοντές και σύμφωνα με την δυνατότητά του και την προσφορά του ο καθένας, να το βάψαμε και ό,τι άλλο απαραίτητο χρειαζόταν προκειμένου να εξοικονομηθούν χρήματα προς όφελος του Δήμου μας και να γλιτώναμε τα 140.000...». Είπατε τίποτα;

Ελλάδα (και σε ολόκληρο τον κόσμο) για τη φυλή των Καλάσσα, που θα στεγαστεί σύντομα στο ιστορικό κτίριο της πόλης μας, τη Βίλα Μέρλα, που η συντήρηση και ανακαίνισή της έχει σχεδόν ολοκληρωθεί...».

Για να δούμε, λοιπόν, την κατάσταση του Μουσείου, σήμερα: κατεστραμμένα κουφώματα και δάπεδα, κατεστραμμένοι οι εξωτερικοί αλλά και οι εσωτερικοί τοίχοι, από τους οποίους κρέμονται φρεσκοφτιαγμένα ηλεκτρικά καλώδια, διάφορες βρωμιές, πέτρες και ξύλα, αλλά και στρώματα, ρούχα, παπούτσια, και ό,τι άλλο μπορείς να φανταστείς. Ο περιβάλλον χώρος, σαν νάχει να περάσει άνθρωπος από εκεί, κάτι χρόνια. Τα αγριόχορτα φτάνουν ίσαμε την υπερυψωμένη βίλα, περίφραξη δεν υπάρχει... Κατά τα αλλά η εξώπορτα έχει το λουκέτο της. Πάντως η δημοτική αρχή φρόντισε για την ταμπέλα, που χρησιμοποιήθηκε στις εκλογές. Σκεφτείτε δε, ότι οι περισσότεροι που ρωτήσαμε αν ξέρουν για τη βίλα, πίστευαν ότι ήδη εκεί λειτουργούσε μουσείο.

Πάντως οι πινακίδες σήμανσης είναι τοποθετημένες...

Κώστας Σολωμός

Για την ιστορία: Τα φασιστικά συνθήματα που είχαν γραφτεί στη βίλα Μέρλα, κι είχαμε γράψει γι' αυτά στο προηγούμενο φύλλο, σβήστηκαν, όχι από το Δήμο, ως όφειλε, αλλά από ομάδα ευαισθητοποιημένων συμπολιτών μας.

http://paratiritisagionanargyron.blogspot.com/2008/11/blog-post_23.html

Θα μας φάνε τα ποντίκια!

ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΟΙ είναι οι κάτοικοι και οι επαγγελματίες από την αδιαφορία της δημοτικής αρχής για το «μεγάλο πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί στην διασταύρωση των οδών ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ & ΑΠΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ και παράπλευρων δρόμων, από την εμφάνιση μεγάλου πλήθους τρωκτικών». Με επιστολή τους προς κάθε αρμόδιο απαιτούν «έλεγχο, καθαριότητα και διασφάλιση της υγείας τους», «απολύμανση των χώρων και σφράγιση των εστιών μόλυνσης». Η δημοτική αρχή, το μόνο που φρόντισε να κάνει, είναι, να τοιχοκολλήσει έγγραφο της και να εκδώσει δελτίο τύπου με το οποίο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 94 του νόμου 3852/10, οι ιδιοκτήτες «...υποχρεούνται στον καθαρισμό, αποψίλωση & απομάκρυνση όλων των υλικών που βρίσκονται εντός αυτών» (!!!)

Αυτή η περίπτωση δεν είναι μοναδική στο δήμο μας, ούτε και πρωτόγνωρη. Ενώ ξοδεύονται εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ για τον καθαρισμό των οικοπέδων, τα οικόπεδα εν τούτοις παραμένουν ακαθάριστα. Τυχαίο, δε νομίζουμε!

**Προϋπολογισμός καθαριότητας
Δήμου Αγίων Αναργύρων
2009: 60.000€ • 2010: 75.000€**

**Προϋπολογισμός καθαριότητας Δήμου
Αγίων Αναργύρων - Καματερού
2011: 110.000€**

⊗ Το λόγο στο δημοτικό συμβούλιο ζήτησε η γραμματέας του σωματίου εργαζομένων του δήμου, προκειμένου να τοποθετηθεί για τις αυξήσεις στα τροφεία που συζητιόταν ως έκτακτο θέμα και ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου Π. Τσελέκας δεν της τον έδωσε. Μας πως να της τον δώσει; Δεν συμφωνούσε βλέπετε με το χαράτσι!

⊗ Για τον παραπάνω λόγο η Λαϊκή Συσπείρωση αποχώρησε από τη συνεδρίαση. Για ξανασκεφτείτε, σύντροφοι, τις αποχωρήσεις. Τα θέματα που συζητιούνται και περνούν «αβρόχους ποσίν» είναι ...πολλά. Το θέλετε;

⊗ Η θεατρική σκηνή «Εκτός Σχεδίου» υπέβαλε στις 13/5/2011 αίτηση, την οποία συνυπογράφουν πάνω από 200 συμπολίτες μας, ώστε να συζητηθεί στις 22/5/2011 το θέμα της σταδιακής κατάργησης του ΙΚΑ Καματερού. Ο πρόεδρος το ανέβαλλε ισχυριζόμενος ότι οι υπηρεσίες του δεν του το έδωσαν έγκαιρα. Λέτε να 'ναι έτσι; Δε νομίζουμε!

⊗ Καλοκαιράκι έρχεται κι όλο και κάποιες εκδηλώσεις θα γίνουν από το Δήμο. Βέβαια οι καλλιτέχνες που συμμετείχαν στις περσινές εκδηλώσεις παραμένουν απλήρωτοι. Λέτε να χρωστάει ακόμα ο Δήμος την αμοιβή στο Χρήστο Νικολόπουλο; Να το δούμε...

⊗ Τάδε έφη ο αντιδήμαρχος Ελαιοτριβάρης: «Στους παιδικούς σταθμούς δεν πάνε τα παιδιά των ανέργων, αλλά τα παιδιά των εργαζομένων. Θέλετε οι άνεργοι να επιδοτούν τους παιδικούς σταθμούς μέσα από τα δημοτικά τέλη για να πηγαίνουν οι εργαζόμενοι τα παιδιά τους. Γιατί όσο λιγότερα είναι τα λεφτά που δίνει ο δήμος, τόσο λιγότερα παιδιά θα πάρουμε. Αν δεν έχουμε λεφτά θα κόψουμε παιδιά». Χρειάζεται το σχόλιο μας;

του δημοτικού συμβουλίου

Η ΔΙΑΘΕΣΗ για αντίθεση στη σιωπή των καιρών και η πρόθεση μας για παρέμβαση, δεν σήκωνε μετάθεση. Η ανάγκη για αντίσταση στην ανελέητη επίθεση του συστήματος αξίωνε την παράθεση των ιδεών μας με στόχο τη σύνθεση των απόψεων μας. Η ζωή μας δεν μπορεί να

αποτελέσει ένθεση στο μίζερο μέλλον που μας επιφυλάσσουν. Αλλά ούτε μπορούμε να την δώσουμε με ανάθεση στους «αντιπροσώπους» μας, αλλά επιβάλλεται να γίνει υπόθεση όλων μας. Επιβάλλεται η υπέρθεση της συλλογικής δράσης των από κάτω. Μας πολεμούν οι «από

πάνω» και θα τους πολεμήσουμε. Παίρνουμε θέση και δίνουμε τη μάχη μας σήμερα, απ' το δικό μας μετερίζι, τη γειτονιά μας, με την κατάθεση κάθε ικμάδας μας. Πιστεύουμε ότι η προσπάθεια μας συμβάλλει στην απόθεση ελπίδων για το μέλλον.

21 Φεβρουαρίου 1909

Το άγνωστο προγκρόμ κατά των Ελλήνων

ΟΙ ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ταραχές στη Σάουθ Ομαχα σημειώθηκαν στις 21 Φεβρουαρίου του 1909, μετά από τη σύλληψη του Γιάννη Μασουρίδη ως ενόχου για τη δολοφονία του αστυνομικού Εντ Λόουρι. Οι εφημερίδες αμέσως μίλησαν για τον «Ελληνα δολοφόνο» και δημοσίευσαν την εμπρηστική ανθελληνική προκήρυξη [...] Σ' αυτή την προκήρυξη γινόταν λόγος για τους «βρομερούς Ελληνες που επιτίθενται στις γυναίκες μας και χτυπούν τους περαστικούς στο δρόμο, που διατηρούν χαρτοπαιχτικές λέσχες και κάθε λογής παρανομίες». Στο κλείσιμο της προκήρυξης γινόταν έκκληση για συνάντηση στο Δημαρχείο «όπου θα πάρουμε μέτρα για να διώξουμε τους Ελληνες από την πόλη μας». (*World Herald* και *Daily News*, 20.2.1909).

Την επομένη το κύριο άρθρο της *Herald* αναφερόταν στον Μασουρίδη με τα ακόλουθα λόγια: «Ένας Έλληνας που στη γενέτειρά του δεν είχε ποτέ το προνόμιο να υψώσει το κεφάλι του προς τα πάνω (...) η μόνη του σκέψη ήταν να σκοτώσει, να σκοτώσει». Ο Μασουρίδης είχε έρθει

στις ΗΠΑ από ένα χωριό της Καλαμάτας το 1906. Η αστυνομία τον είχε υπό παρακολούθηση, επειδή είχε συλληφθεί για παράνομο τζόγο. Στις 19 Φεβρουαρίου ο Λόουρι τον συνέλαβε μετά από καταγγελίες εις βάρος του, ότι είχε σχέσεις με μια ανήλικη (17χρονη) κοπέλα, που του έκανε μαθήματα αγγλικών. Τη στιγμή της σύλληψης ανταλλάχθηκαν πυροβολισμοί που κατέληξαν στον τραυματισμό του Μασουρίδη και το θάνατο του Λόουρι. Αμέσως συγκεντρώθηκαν μερικές εκατοντάδες κάτοικοι με σκοπό να λιντσάρουν τον Μασουρίδη.

[...] Με κραυγές «θάνατος στους Ελληνες» και «θυμηθείτε τον καημένο τον Λόουρι», το πλήθος όρμησε στην ελληνική συνοικία, την «Γκρικ-τάουν» και επιτέθηκε στους ανύποπτους Ελληνες. Όσοι απ' αυτούς δεν κατάφεραν να διαφύγουν, έπεσαν στα χέρια των φανατισμένων Αμερικάνων και δάρθηκαν χωρίς έλεος. Στην απελπισία του κάποιος προσπάθησε να αμυνθεί με όπλο και τραυμάτισε ελαφρά δυο παιδιά. Τότε πλέον το πλήθος των επιτιθέμενων χωρίστηκε στα δυο και άρχισε τις λεηλασίες και τα σπασίματα σ' όλα τα μαγαζιά και τα σπίτια των Ελλήνων. Οι ταραχές συνεχίστηκαν όλη τη μέρα κάτω από τη σιωπηλή επιδοκιμασία κάποιων αστυνομικών και την αδυναμία των τοπικών αρχών. Επί έξι ώρες το πλήθος «με ρεβόλβερ, με κλομπ και με δαυλούς γύριζε στην πόλη, έπινε τα κλεμμένα ποτά, έκλεβε εμπορεύματα, χτυπούσε όποιον μπορούσε, μέχρι να τρέξει το αίμα από τις πληγές».

[...] Από τις 2.000 μεταναστών που ζούσαν στη Σάουθ Ομαχα μέχρι εκείνο το μοιραίο Σάββατο το Φεβρουάριο του 1909, σε λίγους μήνες η απογραφή του 1910 κατέγραφε μόλις 59 άτομα.

Πηγή: Δίκτυο κοινωνικής υποστήριξης προσφύγων και μεταναστών

η προσπάθειά μας